

Hvem og hva har tapt?

*Det vil alltid være noen som sloss barnets sak, og i så måte utfordre samfunnets dominerende koder om rett og galt. Inkludert viktigheten kunnskap om den biologiske rekken vi er del av, har for livet.
Det som skjedde i Stortinget tirsdag 26. mai 2020, vil neppe være endelig.*

Så gikk det som forventet og fryktet! Trist, et nederlag for livets byggende krefter! Ikke for Kjell Ingolf Ropstad, først og fremst, slik en eks-KrF-statsråd sier det i Vårt Land (VL) den 30. mai. ([Verdidebatt 28. mai](#)) ...eller er perspektivet VLs holdning til KrFs sidevalg, med egentrang til moteriktighet. Der en via heading, ingress og ikke minst fotobruk, forsøker å gi inntrykk av et personlig nederlag?

Artikkelen på side 26 og 27 lørdag 30. mai 2020, oser personfokus, og leder oss vekk fra det saken egentlig handler om: Politisk strategi, taktikk og samarbeid. Eller mangel på sådant. Om nederlaget var historisk – slik avisen skriver - er også en relativ greie. Det kan da ikke være vanskelig å finne mange politiske tap av mer absolutt og endelig karakter enn dette.

Men vesentlig var det, ikke minst for barna og menneskene det ellers rammer! VL står seg på layout-edruelighet, og ikke løpe etter bulevard-mediens trang til krigsoverskrifter med personfokus. Spesielt i en sak av denne karakter. Hvor overskriften, og tap-perspektivet om en strekker litt i det, like gjerne kunne vært: *Barn taper for korttenkt feminisme, som selv vil være Herre over liv og død!* I dagens Norge ville nok en slik heading vært politisk og strategisk usmart. Slikt skal ikke sies høyt, men er heller ikke helt usant.

Taktikk, strategi og gjennomføring kan alltid diskuteres. Ikke minst i denne saken. Det skal selvfølgelig også KrF og Ropstad gjøre. Hans stadig gjentakende *mangfold-argumentasjon* virket lite troverdig, da den er lånt fra en debatt der Ropstad og KrF inntar en langt mer forbeholden holdning, enn den partiet har i bioteknologi-saken. Hvor det ettertrykkelig kjempes *for livet og likeverdet*, mot en opinion og medier som har problemer med å ta poengene. Mangfold er bra, men den – som sagt - er plagiert greie, og gjerne kan fremstå som et hult disharmonisk slogan. Slik det nok også ble her, selv om det nok var ærlig ment og med livslovene på KrFs side. Partiet kjempet en viktig og ekte kamp mot noe som i praksis helt klart vil utvikle et tydeligere sorteringssamfunn vi ikke bør være stolte over. Og som vi i andre settinger tydelig tar avstand fra.

I tillegg til sortering er det nå gitt en tillatelse som fratår kommende enkeltmennesker en selvfølgelig rett til kunnskap om seg selv, samt nærhet til sitt genetisk opphav. *Til foreldre de er en del av.* Og vi gjør dette med overlegg, ikke for å hjelpe barnet, men for å realisere oss selv. I mitt hode blir det både selvisk, rått og brutalt!

Venstrevingpolitikerne, samt de i posisjon 'indre venstre', har i vårens korona-debatt vært svært så opptatt av barns situasjon. I saken om bioteknologi dropper de helheten og svikter barnet totalt. De som rammes av vedtakene. Flere av disse politikerne har i mediene ved flere anledninger vist en patetisk sårhet i møte med Ropstads argumentasjon for barna, noe som vel bekrefter at 'spikeren treffes', men at den naturlig medfølgende smerte som skulle føre til endring, uteblir. I dag kan downs-barna sorteres ut. Men teknologien utvikles, så hvordan debatten blir den dagen også potensielle *ekstremfeminister* eller *skeive* kan forutses og frasorteres, gjenstår å se.

Miljøpartienes holdning til saken blir inkonsistent. Partier som er veldig opptatt av klodens framtid, går i denne saken - til tross for en befolkningsvekst som utfordrer klodens bærekraft – inn for at veksten også skal kunne stimuleres der naturen synes det er greit å la det være. MDG, eksempelvis, kom seint på banen. Kanskje et forsøk på å være taktisk smart, men avslørende korttenkt i forhold til partiets bekymringer for jordas framtid. Og *hjerterått i forhold til barn som med overlegg skal kunne fratas naturlige deler av seg selv.* Så når en snakker etterpåklokskap og taktikk: Dette burde KrF ha utfordret på et langt tidligere tidspunkt.

Kampen er imidlertid ikke over. Det vil alltid være noen som sloss barnets sak, og i så måte utfordrer samfunnets dominerende koder om rett og galt. Også i forhold til viktigheten kunnskap om den biologiske rekken vi er en del av, har for livet. Det som skjedde i Stortinget tirsdag den 26. mai 2020, er neppe endelig. Til det var perspektivet for smalt. Skorter det også på livserfaring og innsikt? Mange av Stortingets representanter har, blendet av det nære og moteriktige, ikke villet se helheten og alle konsekvensene ved sine valg! Noe som nok krever et fokus av en høyere orden enn den smale personvinklingen main stream medier, med få unntak, synes ha til saker som denne.